

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

МИШЉЕЊЕ

Датум усвајања: 23.02.2011. године

Бројеви предмета: 27/08, Есат БЕРИША; 42/08, М.Р.; 44/08, Ж.С.; 32/09, Слободан АЊИМОВИЋ; 59/08, Томо ПЕТРОВИЋ; 60/08, Обрад БОШОВИЋ; 64/08, Драган ПЕТКОВИЋ; 67/08, Миодраг МИЛОСАВЉЕВИЋ; 07/09, Чедо РАЛЕВИЋ; 08/09, Миљко РАЛЕВИЋ; 09/09, Драгомир РАЛЕВИЋ; 10/09, Миленко РАЛЕВИЋ; 11/09, Симо РАЛЕВИЋ; 16/09 и 17/09, Мухарем ИБРАЈ; 22/09, Муса ИБРАЈ; и 29/08, Милка ЖИВКОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 23. фебруара 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно са одељком 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, доноси следеће одлуке и препоруке:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба г. Берише (предмет бр. 27/08) је уложена 18. јула 2008. године и уписана истог датума; жалба гђе. М.Р (предмет бр. 42/08) је уложена и уписана 27. октобра 2008. године; жалба гђе. Ж.С (предмет бр. 44/08) је

уложена и уписана 28. октобра 2008. године; и жалба г. Аћимовића (предмет бр. 32/09) је уложена и уписана 27. фебруара 2009. године. У поступку пред Комисијом, г. Аћимовића је првобитно заступао Дански савет за избеглице (ДСИ). Међутим, ДСИ се повукао из учешћа у поступку пред Комисијом у децембру 2009. године.

2. Одлуком од 6. августа 2010. године Комисија је спојила ове четири жалбе и прогласила их делимично прихватљивим.
3. 26. августа 2010. године СПГС је доставио одговор на одлуку Комисије од 6 августа 2010. године.
4. Жалбе господе Петровић (предмет бр. 59/08), Ђошовић (предмет бр. 60/08), Петковић (предмет бр. 64/08) и Милосављевић (предмет бр. 67/08) су поднете 15. децембра 2008. године и уписане истог датума. У поступку пред Комисијом, ове жалбе је првобитно заступао Дански савет за избеглице (ДСИ). Међутим, ДСИ се повукао из учешћа у поступку пред Комисијом у децембру 2009. Жалбе господе Ралевић (предмети са бројевима 07/09, 08/09, 09/09, 10/09 и 11/09) су поднете и уписане 21. јануара 2009. године, као и жалбе господе Ибрај (16/09, 17/09 и 22/09).
5. 12. септембра 2009. Комисија је, сходно Правилу 20 свог Правилника о процедури, спојила жалбе господе Ралевић. Истог датума, она је такође спојила жалбе господе Ибрај.
6. Одлуком од 9. септембра 2010. године Комисија је спојила жалбе у предметима Петровић и остали, Ралевић и Ибрај и прогласила их делимично прихватљивим.
7. 27. септембра 2010. године СПГС је доставио одговор на одлуку Комисије од 9. септембра 2010.
8. Жалба гђе Милке Живковић (предмет бр. 29/08) је уложена 18. јула 2008. године и уписана је истог датума.
9. Одлуком од 26. новембра 2010. године Комисија је прогласила жалбу делимично прихватљивом.
10. 6. јануара 2011. године СПГС је доставио одговор на одлуку Комисије од 26. новембра 2010.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

11. Сви жалиоци, осим г. Мусе Ибрај који је преминуо током поступка пред Комисијом, су становници Косова који тренутно живе као расељена лица у Србији. Они су били власници некретнина на територији Косова. Живели су тамо до 1999. године, када су напустили Косово. Касније су сазнали да је њихова имовина оштећена или уништена у другој половини 1999. године.
12. Сви жалиоци су уложили жалбе 2004. године у којима траже надокнаду штете нанете њиховој имовини, код компетентних судова против УНМИК-а, КФОР-а, Косовских привремених институција самоуправе (КПИС) и

релевантних општина, са изузетком господе Петковић, Милосављевић и М.Р. који су своје жалбе уложили само против Општине и КПИС-а.

13. До краја 2008., судови нису контактирали жалиоце нити су заказана саслушања.
14. Током 2004. године, судовима на Косову је поднето око 17.000 захтева за надокнаду штете, већином од стране етничких Срба који су 1999. године напустили своје домове на Косову због непријатељске агресије, и чија је имовина касније била оштећена или уништена. Са циљем да задовоље законски петогодишњи лимит за предају грађанских захтева за надокнаду штете, ови жалиоци су поднели своје захтеве у отприлике исто време током 2004. године. Захтеви су били управљени против УНМИК-а, КФОР-а, КПИС-а и релевантне општине (види Саветодавна комисија за људска права (у даљем тексту СКЉП), *Милогорић и остали*, предмети бр. 38/08, 58/08, 61/08, 63/08 и 69/08, мишљење од 24. марта 2010., § 1; за правну основу по којој су жалиоци засновали своје захтеве, види исто мишљење, § 5).
15. У вези са овим случајевима, директор Одељења правде (ОП) при УНМИК-у је 26. августа 2004. године послао писмо председницима свих општинских и окружних судова, и председнику Врховног суда Косова, у коме помиње да је поднето "преко 14.000" таквих захтева. Указао је на "проблеме које ће судови имати због тако великог прилива захтева", и замолио је да "се не заказују [такви] предмети док не будемо заједно одлучили како најбоље да их решимо" (за пуни текст писма, види мишљење о предмету *Милогорић и остали* горенаведеном у § 14, под § 6).
16. ОП је 15. новембра 2005. године, упутио обавештење судовима да почну рад на захтевима у вези са штетом коју су нанела идентификована физичка лица, као и за штету учињену након октобра 2000. године, имајући у виду да "препреке ефикасном решавању ових случајева" више не постоје. Захтеви који се тичу догађаја пре октобра 2000. год., нису обухваћени овим писмом.
17. Дана 28. септембра 2008., Директор ОП упутио је савет судовима да би случајеве који нису били заказани по захтеву од 26. августа 2004., требало сада да обраде.
18. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
19. Околности појединих предмета у разматрању приказани су у анексу овог мишљења.

III. ЖАЛБЕ

20. Утолико што су жалбе проглашене прихватљивим, жалиоци заправо тврде да су поступци који се тичу њихових захтева за одштету уништене имовине обустављени, те им је онемогућено да добију разрешење својих захтева, чиме је прекршено њихово право приступа суду према Члану 6 § 1 из Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Они се такође жале, да као последица обустављања, поступци нису решени у догледно време, чиме је дошло до кршења Члана 6 § 1 из ЕКЉП. Коначно, са изузетком предмета бр. 29/08, Милка Живковић, они тврде да је из истог разлога њихово право на ефикасни правни лек сходно Члану 13 из ЕКЉП такође нарушено.

IV. СПАЈАЊЕ ЖАЛБИ

21. Комисија одлучује, сходно Правилу 20 свог Правилника о процедури, да споји жалбе о којима је реч.

V. ПРАВО

Наводна кршења Члана 6 § 1 из ЕКЉП

22. Комисија запажа да се у предмету жалилаца поставља питање које су у суштини други жалиоци већ поднели Комисији. Комисија подсећа да је, на пример, у спојеним предметима *Милогорић и остали* (наведеном у § 14 изнад), испитала жалбе петоро жалилаца који су такође били власници некретнина на Косову. Године 1999., у страху од непријатељске агресије, они су такође напустили своје домове на Косову. Њихова имовина је оштећена или уништена током друге половине 1999. године, након доласка УНМИК-а и КФОР-а на Косово. Ови жалиоци су такође поднели жалбе 2004. године компетентним општинским судовима против УНМИК-а, КФОР-а, КПИС-а и релевантних општина, тражећи одштету за штету нанету својој имовини. Судови их нису контактирали и никаква саслушања нису заказана, услед горенаведене интервенције од стране ОП-а што је од августа 2004. до септембра 2008. године зауставило судске поступке.

23. У случају *Милогорић* Комисија је установила да „чињеница да су жалиоци, у дужем временском периоду, били спречени да добију разрешење захтева за надокнаду штете од стране судова као последица мешања ОП-а, представља нарушавање Члана 6 § 1 из ЕКЉП“, прецизније њиховог права да приступе суду (СКЉП, случај *Милогорић и остали*, наведен изнад, § 46). Комисија даље налази да „није [било] неопходно да посебно испита случај о дужини поступка“ (исто мишљење, § 48).

24. У својим одговорима од 26. августа 2010. у предметима бр. 27/08, Есат Бериша и остали, и 27. септембра 2010. у предметима бр. 59/08, Томо Петровић и остали, СПГС наводи да нема примедбе о основаности ових предмета. Међутим, он захтева од Комисије да поново размотри своје претходне налазе у светлу чињенице да се УНМИК као привремена администрација не може тумачити према истим стандардима као утемељена Држава са функционалним судством. У свом одговору од 6. јануара 2011. за предмет бр. 29/08, Милка Живковић, СПГС је доставио детаљне аргументе,

засноване на судској пракси Европског суда за људска права (ЕСЈП). Између осталог СПГС тврди, да се захтев УНМИК-а за обуставом поступка мора сматрати као легитимни циљ, и да је у условима послератног Косова и његовог судског система који се развија, привремена обустава била једини начин да се УНМИК бави јединственом ситуацијом са којом се суочио судски систем на Косову, а који је узрокован приливом захтева за надокнаду штете. СПГС такође тврди да је постојала разумна пропорционалност између ангажованих средстава и циља коме се тежило, зато што је пронађена праведна равнотежа између захтева од општег друштвеног интереса и захтева о заштити основних права појединца. Према СПГС-у, разумност дужине поступка треба проценити у светлу одређених околности предмета, а ЕСЈП нарочито примењује три критеријума: понашање судских власти, сложеност предмета и понашање подносиоца жалбе. Само одлагања која се приписују Држави узрокују кршење захтева о разумном времену. Тада СПГС детаљно анализира примену три горенаведена критеријума у контексту Косова, и како се они односе на жалиоца.

25. Комисија подсећа да је већ узела у разматрање сличне аргументе у случају *Милогорић* и није се сложила. Пронашла је да је тачно да се привремени карактер УНМИК-а и тешкоћа с њим у вези морају прописно узети у обзир у погледу на бројне ситуације, али ни у ком случају се ови елементи не смеју узети као изговор за смањење стандарда у поштовању људских права, који су прописно уграђени у мандат УНМИК-а (исто мишљење, § 44).
26. Стога, Комисија не види ниједан разлог да се одрекне налаза у спојеним предметима *Милогорић* и *остали*.
27. Сходно томе, налази да је постојало кршење Члана 6 § 1 из ЕКЈП-а које се тиче немогућности жалилаца да о њиховим предметима одлуче судови, и да није неопходно да се посебно испита питање дужине поступка.

Наводна кршења Члана 13 из ЕКЈП

28. Комисија налази да се жалбе према Члану 13 из ЕКЈП-а (право на ефикасан правни лек) у основи односе на иста питања као и она разматрана према Члану 6 § 1. Под овим околностима, она налази да се не појављују посебна питања према Члану 13 из ЕКЈП-а (СКПЈ, *Милогорић* и *остали*, наведен изнад, § 49).

V. ПРЕПОРУКЕ

29. У светлу налаза Комисије о овом предмету, Комисија је мишљења да је потребан неки облик накнаде.
30. Било би нормално да УНМИК предузме одговарајуће мере како би стао на крај установљеном кршењу и колико је то могуће да обештети последице истог. Међутим, према горенаведеном налазу Комисије, одговорност УНМИК-а која се тиче судства на Косову завршила се 9. децембра 2008. године, чиме је ЕУЛЕКС преузео потпуну радну контролу у области владавине закона. Стога, УНМИК више није у позицији да предузима мере које ће имати непосредни утицај на поступке пред општинским судовима.

31. Комисија сматра да ова чињенична ситуација не ослобађа УНМИК од одговорности да обештети што је то више могуће последице кршења за које је одговоран. У складу са предметним правом ЕКЉП-а о ситуацијама смањене државне надлежности, Комисија је мишљења да УНМИК мора настојати, свим расположивим дипломатским средствима *vis-à-vis* Косовских власти, да пружи уверење да ће се предмети које су поднели жалиоци прописно обрадити (види СКЉП, *Милогорић и остали*, цитиран изнад, § 49, и упореди ЕКЉП (велико веће), предмет *Иласку и остали против Молдавије и Русије*, бр. 48787/99, пресуда од 8. јула 2004., ЕКЉП, 2004-VII, § 333; ЕКЉП, предмет *Ал-Садон и Мфуди против Велике Британије*, бр. 61498/08, пресуда од 2. марта 2010., § 171).
32. Комисија даље сматра да УНМИК треба да предузме одговарајуће кораке за адекватну накнаду за сваког жалиоца, за претрпљену нематеријалну штету која је резултат продуженог обустављања поступка које су они покренули.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

1. НАЛАЗИ ДА ПОСТОЈИ КРШЕЊЕ ЧЛАНА 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА КОЈА СЕ ТИЧУ НЕМОГУЋНОСТИ ЖАЛИОЦА ДА О ЊИХОВИМ ПРЕДМЕТИМА ОДЛУЧЕ СУДОВИ;
2. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА У ВЕЗИ ДУЖИНЕ ПОСТУПКА;
3. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 13 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА;
4. ПРЕПОРУЧУЈЕ ДА УНМИК:
 - a. ПОЗОВЕ КОМПЕТЕНТНЕ ВЛАСТИ НА КОСОВУ ДА ПРЕДУЗМУ СВЕ МОГУЋЕ КОРАКЕ КАКО БИ СЕ ОБЕЗБЕДИЛО ДА СЕ ОДЛУЧИ О ПРЕДМЕТИМА ЖАЛИЛАЦА БЕЗ ДАЉЕГ ОДЛАГАЊА;
 - б. ПРЕДУЗМЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ КОРАКЕ ЗА АДЕКВАТНУ НАКНАДУ ЗА СВАКОГ ЖАЛИОЦА ЗА НЕМАТЕРИЈАЛНУ ШТЕТУ;
 - в. ОДМАХ ПРЕДУЗМЕ ЕФЕКТИВНЕ МЕРЕ ЗА ПРИМЕНУ ПРЕПОРУКА КОМИСИЈЕ И ДА ОБАВЕСТИ ЖАЛИОЦЕ И КОМИСИЈУ О ДАЉЕМ РАЗВОЈУ ОВОГ ПРЕДМЕТА.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући

Прилог

Предмет бр. 27/08, Есат Бериша

1. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
2. Он је власник две стамбене куће које се налазе у Грачаници, где је живео до августа 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
3. У августу 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда Приштина против Општине Приштина, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 220.000 евра као одштету за нанету штету.
4. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 42/08, М.Р.

5. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
6. Жалилац је власница стамбене куће која се налази у општини Исток, где је живела до јуна 1999. године. Од комшија је сазнала да јој је имовина уништена у другој половини 1999. године.
7. Дана 10. јуна 2004. године жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Истоку против Општине Исток и КПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 158.000 евра као одштету за нанету штету.
8. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 44/08, Ж.С.

9. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
10. Она је власник једне стамбене куће која се налази у општини Призрен, где је живела до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнала да јој је имовина уништена у другој половини 1999. године.
11. Дана 3. септембра 2004. године жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда Призрен против Општине Призрен, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 82.000 евра као одштету за нанету штету.
12. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 32/09, Слободан Аћимовић

13. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
14. Жалилац је власник стамбене куће која се налази у општини Урошевац, где је са породицом живео до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнао да му је кућа уништена у другој половини 1999. године.
15. Дана 24. августа 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Урошевцу против Општине Урошевац, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 143.000 евра као одштету за нанету штету.
16. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 59/08, Томо Петровић

17. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
18. Жалилац је власник приколице лоциране у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
19. У јуну 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Пећи против Општине Пећ, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 42.000 евра као одштету за нанету штету.
20. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 60/08, Обрад Ђошовић

21. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
22. Жалилац је власник стана који се налази у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је стан бесправно насељен и да му је имовина уништена и покрадена током друге половине 1999. године.
23. У јуну 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Пећи против Општине Пећ, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 151.000 евра као одштету за нанету штету.
24. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 64/08, Драган Петковић

25. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
26. Жалилац је власник стамбене куће која се налази у Урошевцу, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
27. У јуну 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Урошевцу против Општине Урошевац и КПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 510.000 евра као одштету за нанету штету.
28. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 67/08, Миодраг Милосављевић

29. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
30. Жалилац је власник три куће које се налазе у општини Исток, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је стан бесправно насељен и да му је имовина уништена и покрадена током друге половине 1999. године.
31. У јуну 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Истоку против Општине Исток и КПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 87.000 евра као одштету за нанету штету.
32. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 07/09, Чедо Ралевић

33. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
34. Жалилац је власник стамбене куће која се налази у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
35. У јуну 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Приштини против Општине Пећ, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 370.000 евра као одштету за нанету штету.
36. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 08/09, Миљко Ралевић

37. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
38. Жалилац је власник стамбене куће која се налази у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
39. У јуну 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Приштини против Општине Пећ, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 650.000 евра као одштету за нанету штету.
40. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 09/09, Драгомир Ралевић

41. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
42. Жалилац је власник стамбене куће која се налази у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
43. Дана 5. новембра 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Пећи против Општине Пећ и КПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 600.000 евра као одштету за нанету штету.
44. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 10/09, Миленко Ралевић

45. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
46. Жалилац је власник стамбене куће која се налази у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
47. Дана 5. новембра 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Пећи против Општине Пећ и КПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 200.000 евра као одштету за нанету штету.
48. До краја 2008., Општински суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 11/09, Симо Ралевих

49. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
50. Жалилац је власник стамбене куће која се налази у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
51. У јуну 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Приштини против Општине Пећ, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 1.340.000 евра као одштету за нанету штету.
52. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.

Бројеви предмета: 16/09 и 17/09, Мухарем Ибрај; предмет бр. 22/09, Муса Ибрај

53. Жалилац Мухарем Ибрај са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији. Он такође заступа, у поступку пред Комисијом, свог покојног оца Мусу који је преминуо у априлу 2009. године.
54. Господа Ибрај су власници стамбених кућа које се налазе у општини Ђаковица, где су живели до јуна 1999. године. Од комшија су сазнали да им је имовина уништена у другој половини 1999. године.
55. Током 2004. године жалиоци су уложили три одвојене тужбе за одштету код Окружног суда Приштина против Општине Ђаковица, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем којих траже надокнаду за уништену имовину. Они траже укупно 416.000 евра као одштету за нанету штету.
56. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоце, нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 29/08, Милка Живковић

57. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
58. Она је власник стана и покретне имовине који се налазе у општини Приштина, где је живела до августа 1999. године. 2002. године сазнала је да су јој стан и све што се у њему налазило изузетно оштећени.
59. У јуну 2004. године жалилац је уложила тужбу за одштету код Окружног суда Приштина против УНМИК-а, КФОР-а, КПИС-а и Општине Приштина путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 22.000 евра као одштету за нанету штету.
60. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца, нити је заказано саслушање.